

VERGİ UYUŞMAZLIKLARININ ÇÖZÜMÜNDE VERGİ MAHKEMELERİNİN ROLÜNÜN DEĞERLENDİRİLMESİ¹

EVALUATION OF THE ROLE OF TAX COURTS IN RESOLVING TAX DISPUTES

Dr. Öğr. Üyesi Mutlu YORULDU
Balıkesir Üniversitesi İİBF Maliye ABD
<http://dx.doi.org/10.46872/pj.16>

Özet

Vergi; devletin en önemli finansman kaynağıdır ve süreklilik taşımaktadır. Vergi mükelleflerini ise; toplumda yaşayan ve vergilendirme alanına giren kişiler oluşturmaktadır. Vergi ile devlet kişilerin ekonomik kaynaklarının bir kısmına cebir unsurunu kullanarak sahip olmakta ve yine kamusal ihtiyaçların giderilmesi için kullanmaktadır. Vergiler parasal ödemeler olduğundan kişilerin kullanılabilir gelirlerini azaltmakta dolayısıyla zaman zaman vergi mükellefi olan kişiler ile vergi almak isteyen vergi idaresi arasında uyuşmazlıklar yaşanabilmektedir. Bu anlaşmazlıklar vergi hatalarından kaynaklanabileceği gibi mükellefin vergi borcunu ödemek istememesi veya vergilendirmeye ilişkin maddi ve şekli ödevlere uymamasından da kaynaklanabilmektedir. Vergilendirmeye ilişkin kişiler ile idare arasında uyuşmazlığın yaşanması durumunda söz konusu uyuşmazlık konusunun çözüme kavuşturularak ortadan kaldırılması beklenmektedir. Vergi uyuşmazlığının giderilmesi hususunda her iki taraf için de iki seçenek mevcuttur. Taraflar barışçıl çözüm yolları olarak kabul edilen uzlaşma, cezalarda indirim, pişmanlık ve ıslah ve vergi hatalarının düzeltilmesi gibi idari çözüm yollarını tercih edebilecekleri gibi, uyuşmazlık konusunu vergi yargısına dava yolu ile taşıyarak çözüme kavuşturulmasını da talep edebilmektedirler. Kanunlar ifade edilen iki çözüm seçeneğini taraflara seçimlik hak olarak sunmaktadır. Diğer bir ifadeyle hem vergi idaresinin hem de vergi mükellefi olan kişilerin vergi uyuşmazlığının yaşanması durumunda öncelikle barışçıl çözüm yollarını tercih etmeleri eğer bu yollarla çözüm bulunamazsa vergi yargısına başvurmaları zorunlulukları bulunmamaktadır. Vergi uyuşmazlık konusunun vergi yargısına taşınmasının ve orada çözüme kavuşturulmasının tercih edilmesi durumunda her iki tarafın da birtakım yargısal masraflarla ve maliyet unsurları ile karşılaşması kaçınılmazdır. Uyuşmazlık konusunun vergi yargısına taşınması durumunda dava dilekçesinin yazılması, ilgili dava açma masraflarının üstlenilmesi, bu konuda avukatlara ve bilirkişilere başvurulması, davanın sonuçlanmasının beklenmesi ve çıkacak olan sonucun lehe veya aleyhe olma ihtimali taraflara maliyet yükleyebilmektedir. Yine de taraflarca bu yolun tercih edilmesi halinde ilk başvurulması gereken yargı organı; vergisel uyuşmazlıklarda genellikle ilk derece mahkemesi olan “vergi mahkemeleri”dir. Bu çalışmada nitel

¹ Bu çalışma 8-10 Mayıs tarihleri arasında Ukrayna’da düzenlenen 5. Taras Şevçenko Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresi’nde sözlü olarak sunulmuştur.

araştırma tekniklerden betimleyici teknik kullanılarak, vergi mahkemelerinin görev ve fonksiyonları ve işleyişleri açıklanarak vergi uyuşmazlıklarının çözüme kavuşturulmasındaki rolleri üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Vergi Hukuku, Vergi Uyuşmazlıkları, Vergi Mahkemeleri

Abstract

Tax is the most important, and continuous, source of funding for the state. Taxpayers are people who live in the community and enter the field of taxation. With tax, the state obtains some of the economic resources of individuals using compulsion and utilizes it to fulfill public needs. Since taxes are monetary payments, there may be disagreements from time to time between taxpayers and the tax authority who want to receive taxes. These disputes may be caused by tax errors, or may be due to the taxpayer's refusal to pay the tax debt or to comply with the financial and formal requirements of taxation. In the event of a dispute between taxpayers and the administration regarding taxation, it is expected that the dispute will be resolved and eliminated. There are two options for both sides to remedy the tax dispute. The parties can choose administrative solutions such as reconciliation, reduction in penalties, regret, redress, and corrections that satisfy tax errors, as well as to resolve the issue of dispute by litigation through the tax judiciary. The law offers the parties the right to choose between the two options of resolution. In other words, both the tax administration and taxpayers prefer peaceful solutions in the event of a tax dispute, and if a solution cannot be found by these means, they are not required to apply to the tax jurisdiction. If tax litigation is the preferred option of resolution, it is inevitable that both sides will face a number of judicial costs, and other cost elements if the issue of the tax dispute is moved to the tax jurisdiction. If the issue of dispute is moved to the tax judiciary, expenditure from the petition being written, the costs of filing the relevant litigation, lawyer and expert costs in the matter, time spent in awaiting a judicial decision and the possibility that the result will be for or against may result in extra costs on the parties. Nevertheless, if this path is preferred by the parties, generally the first judicial body to apply to is the "tax court", which is the court of first instance in tax disputes. In this study, using qualitative research techniques, the duties and functions of tax courts and their procedure were investigated while focusing on their role in resolving tax disputes.

Keywords: Tax Law, Tax Disputes, Tax Courts

1. Giriş

Vergiler, devletlerin egemenlik güçlerine dayalı olarak halktan zorla ve karşılıksız olarak tahsil ettiği parasal edimlerdir. Vergilendirme işlemlerinin iki tarafı bulunmaktadır. Bu ilişkide devlet vergi alacaklısı konumunda, mükellefler ise vergi borçlusu durumundadırlar. Vergilendirme ile kişilerin kullanılabilir gelirleri azaldığından ve kişiler ödedikleri vergiler neticesinde birebir doğrudan özel bir fayda temin edemediklerinden ödeyecekleri vergilere karşı gönüllülük düzeyleri ve rızaları

çok olmayabilmektedir. Vergi alacaklısı olan özeldede vergi idaresi genelde devlet ise alacağını kanuni süresinde ve tam ve doğru biçimde tahsil edebilme gayretindedir. Herhangi bir şekilde alması gerekli vergilerin miktar ve şekil yönünden eksikliğinin olması durumunda vergi ceza hukuku ve vergi icra hukuku kapsamında ilgili müeyyideleriyle birlikte zorla alabilmektedir. Vergilendirmede vergi idaresi ve vergi mükellefleri arasındaki ilişki özetle böyle olduğundan, taraflar arasında vergilendirmeye yönelik daima bir anlaşmazlık oluşması olasılığı bulunmaktadır. Söz konusu uyuşmazlık konuları kimi zaman verginin aslına ve/veya vergi cezalarına ilişkin olabiliyorken, kimi zaman ise diğer vergilendirme konularına ilişkin ortaya çıkabilmektedir.

Vergi uyuşmazlıklarının çözümlenmesinde idari veya barışçıl çözüm yolları olarak adlandırılan; uzlaşma, cezalarda indirim, vergi hatalarının düzeltilmesi ve pişmanlık ve ıslah kurumlarından yararlanılırken, bunlar yerine vergi uyuşmazlığının vergi mahkemeleri ile başlayan vergi yargısı sürecine taşınması mümkündür. Vergi uyuşmazlıklarının idari çözüm yollarından biri ile çözülmesi vergi idaresi ile mükellefler arasındaki vergilendirme ilişkisinin etkin olarak sürdürülebilirliği açısından oldukça önemlidir. Diğer taraftan vergi uyuşmazlık konusunun vergi konularından ilk derece mahkemesi olan vergi mahkemelerine müracaat ile başlayan vergi yargısı sürecine taraflarca taşınması süreklilik taşıyan vergilendirme ilişkisinin yıpranmasına ve tarafların birbirlerine karşı güven kaybı duygularının ortaya çıkmasına neden olabilir. Ayrıca vergi uyuşmazlık konusunun vergi yargısında çözümlenmek istenmesi durumunda, her iki tarafa yargılama masraflarının ve zaman maliyetinin yüklenmesi söz konusu olabilmektedir.

2. Vergi Uyuşmazlıkları ve İdari Çözüm Yolları

Vergi uyuşmazlıkları vergi idaresi ile vergi mükellefleri arasında yaşanan vergi ile ilgili işlemlere ilişkin anlaşmazlıklar ve sorunlar olarak tanımlanabilir. Taraflar arasında vergi uyuşmazlık konuları, çoğunlukla varlığı iddia edilen vergi hatalarından kaynaklanmakla birlikte herhangi bir vergi hatası gerekçe gösterilmeksizin vergi mükelleflerinin vergi aslına veya vergi cezalarına karşı itirazları şeklinde de oluşabilmektedir. Vergi hatası, Vergi Usul Kanunu'nun (VUK) 116'ncı maddesinde; "*Vergi hatası, vergiye mütaallik hesaplarda veya vergilendirmede yapılan hatalar yüzünden haksız yere fazla veya eksik vergi istenmesi veya alınmasıdır*" olarak belirtilmiştir.

Dolayısıyla VUK'un ilgili maddesi gereğince vergi hataları; vergi ile ilgili işlemlere yönelik hesap hataları ve vergilendirme hataları olarak iki ana grupta değerlendirilmektedir. VUK 117'inci madde hesap hatalarının neler olduğunu tanımlarken 118'inci madde ise vergilendirme hatalarını sıralamıştır. Diğer bir ifadeyle vergi hukukunda kıyas yasağı ilkesi gereği, vergi ile ilgili hatalar bunlarla sınırlı olup madde hükmünün yorumlanarak genişletilmesi mümkün değildir. Diğer taraftan ortaya çıkan vergi hatası, vergi idaresinin lehine veya aleyhine olabileceği gibi vergi mükellefinin lehine veya aleyhine de olabilir. Her iki tarafta da vergi hatasının

olduğunu ileri sürebilir ve taraflardan herhangi biri veya karşılıklı olarak hususu itiraz konusu haline getirebilir.

Vergilendirme müessesesinin temelinde karşılıklı güven esası yattığından tarafların birbirlerine karşı açık ve net olmaları gerekmektedir. Vergi hatasının bulunması durumunda dahi güven esasının korunması vergilendirme işlemlerinin etkinliğinin sürdürülebilmesi açısından önem arz etmektedir. Vergi uyuşmazlığının varlığı durumunda da uyuşmazlık konusunun idari aşamada ve idari çözüm yolları ile çözüme kavuşması ve özellikle de tarafların karşılıklı anlaşarak güven tazelemeleri vergilendirme açısından faydalı olabilmek

Tablo 1: Vergi hataları

Vergi Hataları	
Hesap Hataları	Vergilendirme Hataları
Matrah Hataları	Mükellefin Şahsında Hata
Vergi Miktarında Hataları	Mükellefiyette Hata
Mükerrer Vergilendirme	Mevzuda (Konuda) Hata
	Vergilendirme veya Muafiyet Döneminde Hata

Kaynak: VUK, <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.4.213.pdf>,

Erişim: 10.05.2020.

Vergi uyuşmazlıklarının, uyuşmazlık konusu ile ilgili taraflarca yargı yoluna başvurulmaksızın sulh yoluyla çözüme kavuşturulabilmesi ve karşılıklı iyi niyetlerini belli ederek sorunun ortadan kaldırılabilmesi için VUK hükümlerince kullanılabilen çözüm yolları ve ilgili referans maddeleri aşağıdaki gibidir.

- ✓ Uzlaşma (VUK değişik ek 1 ila 12'nci maddeleri arası)
- ✓ Pişmanlık ve Islah (VUK 371'inci madde)
- ✓ Vergi Hatalarının Düzeltilmesi (VUK 375'inci madde)
- ✓ Cezalarda İndirim (VUK 376'ıncı madde)

VUK'un 108'inci maddesinde, “*tebliğ olunan belgelerin, esasa etkili olmayan şekil hatalarından dolayı hukuki kıymetlerini kaybetmeyecekleri*” ifade edilmektedir. Bu kapsamda tebliğ edilen belgeye sıra numarası verilmemiş olması şekli bir hata olduğundan tebligatın geçerliliği bu hatadan etkilenmemektedir. Fakat vergi mükellefine yapılan tebligatta, vergi mahkemesinde dava açma süresinin yazılmamış olması tebliğ edilen işlemin esasını etkileyeceğinden yapılan tebligat geçerliliğini koruyamayarak hükmünü kaybetmiş sayılacaktır. Netice itibariyle vergilendirme işlemlerinde gerek miktara, gerek vergi cezalarına ve gerekse de başkaca unsurlarına yönelik mükellefine yönelik yapılan tebligatta dava açma süresinin usulüne uygun şekilde tebligatta yazılı olması, mükelleflerin tebliğ tarihinden itibaren vergi mahkemelerine dava açabilmesi sonucunu beraberinde getirmektedir.

Vergi mükelleflerinin kendilerine yapılan vergi tebligatlarına ve yukarıda bahsedilen madde hükmüne istinaden, kendilerine usulüne uygun biçimde yapılan tebligatın tebliğ edildiği tarih nazara alınarak vergi mahkemelerinde dava açma hakları

mevcuttur. Kendilerine tebliğ edilen vergi ile ilgili işlemlere yönelik olarak uyuşmazlık konularında belirtilen dava açma süreleri (30 gün) içerisinde ister idareye sulh yollarından faydalanabilmek için başvurabilmektedirler, isterlerse aynı süre zarfında vergi mahkemesine uyuşmazlık konularına karşı dava yolunu kullanarak itiraz edebilmektedirler. Söz konusu dava açma süresi hukuki niteliği itibariyle hak düşürücü süre olduğundan, bu süre dolduktan sonra mükelleflerin uyuşmazlık konusu işleme itiraz hakları ortadan kalkmış sayılmaktadır.

2.1. Vergi Uyuşmazlıklarının Çözümünde Vergi Mahkemelerinin Rolü

Vergi mükelleflerinin yukarıda da ifade edildiği üzere kendileri nezdinde vergi idaresi tarafından yapılan ve tebliğ edilen işlemlere karşı 30 günlük dava açma süreleri içerisinde vergi uyuşmazlığı konusuna karşı vergi yargısına başvurma hakları bulunmaktadır. Vergilendirme işlemleri Vergi İdaresi tarafından tek taraflı olarak gerçekleştirildiğinden, vergi yargılamasına ilişkin usul ve esaslar 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nda (İYUK) düzenlenmiştir. İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 1'inci maddesinde; *“Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare mahkemeleri ve vergi mahkemelerinin görevine giren uyuşmazlıkların çözümü, bu Kanunda gösterilen usullere tabidir”* ifadelerine yer verilerek kanunun kapsamı belirlenmiştir.

Vergi uyuşmazlıkları bakımından vergi mükelleflerinin başvurabileceği yargı organları genel uyuşmazlık konularında ilk derece mahkemesi olarak görev yapan vergi mahkemeleridir. İlk derece mahkemesi olarak kanunda özellikle Danıştay'ın görevlendirilmiş olduğu davalarda ise Danıştay bu görevi üstlenmektedir. Vergi uyuşmazlıklarının yargısal çözümünde ilk derece mahkemesi olarak görevlendirilen vergi mahkemelerinin taraflardan birinin aleyhine kararlarına karşı yapılacak başvurular istinaf yoluyla Bölge İdare Mahkemesi'de veya temyiz yoluyla Danıştay'da nihai karara bağlanabilmektedir. Danıştay'ın ilk derece mahkemesi olarak görevlendirildiği uyuşmazlık davaları için temyiz mercii Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu olmaktadır.

İYUK'un yine 1'inci maddesinde, vergi uyuşmazlıklarının vergi mahkemelerinde ve diğer vergi yargısı mercilerinde nasıl görüleceğine ilişkin olarak *“Danıştay, bölge idare mahkemeleri, idare mahkemeleri ve vergi mahkemelerinde yazılı yargılama usulü uygulanır ve inceleme evrak üzerinde yapılır”* denilmektedir. Vergi mahkemelerine vergi mükellefleri tarafından vergi dava dilekçesi ile yazılı olarak yapılacak olan başvuruların, mahkeme tarafından dosya üzerinde evrak bazında inceleme yapılmak suretiyle duruşma görülmeksizin karara bağlanacağı hüküm altına alınmıştır. Fakat İYUK'un 17'inci maddesi kapsamında *“tarh edilen vergi, resim ve harçlarla benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları toplamı yirmibeşbin Türk Lirasını aşan vergi davalarında, taraflardan birinin isteği üzerine duruşma yapılabilmektedir”*.

Vergi mahkemelerinde dava açma süresine ilişkin olarak İYUK'un 7'inci maddesinde; *“özel kanunlarında ayrı süre gösterilmeyen hallerde Danıştay'da ve idare mahkemelerinde altmış ve vergi mahkemelerinde otuz gündür”* şeklinde düzenleme

yapılarak hukuken hak düşürücü niteliğe sahip olan vergi davası açma süresinin sınırı çizilmiştir. Vergi mükellefleri uyuşmazlık konusunun kendilerine tebliğ edildiği tarihten itibaren 30 gün içinde ilgili vergi dairesine başvuruda bulunarak dava açabilmektedirler.

İYUK 27'inci maddesinin dördüncü fıkrası gereği; “...*vergi mahkemelerinde, vergi uyuşmazlıklarından doğan davaların açılması, tarh edilen vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümlerin ve bunların zam ve cezalarının dava konusu edilen bölümünün tahsil işlemlerini durdurur*” denilmektedir. Vergi mahkemesinde vergi davasının açılmasının uyuşmazlık konusu vergiye ilişkin tahsil işlemlerini durduracağı hüküm altına alınmıştır. Dolayısıyla vergi idaresi verginin tahsil süresinin geçmiş olduğu gerekçesiyle mükellef hakkında cezai müeyyideye ve vergi icra yoluna başvuramayacaktır.

Vergi mahkemelerinde uyuşmazlık konusu vergi davalarına tek hâkimle veya kurul halinde bakılabilmektedir. Hangi davaya tek hâkimle hangi davaya kurul halinde bakılacağı ve karara bağlanacağı ise uyuşmazlık konusu olan verginin miktarına göre değerlendirilmektedir. İYUK'un ek 1'inci maddesinde; “*Bu kanunda öngörülen parasal sınırlar; her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, önceki yılda uygulanan parasal sınırların, o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığı'nca her yıl tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılması suretiyle uygulanır*” hükmü yer almaktadır. 23.12.2019 tarihinde yayımlanan Resmi Gazete'de Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından 2020 yılı için uygulanan yeniden değerlendirme oranı %22,58 olarak belirlenmiştir.

Vergi Uyuşmazlık Konusu Vergi Miktarı (2020 yılı için) 53.000 TL'ye kadar ise Tek Hâkim

Vergi Uyuşmazlık Konusu Vergi Miktarı (2020 yılı için) 53.000 TL'yi aşıyorsa Kurul

Bu Vergi uyuşmazlık konusunu vergi mahkemesine taşıyan mükelleflerin, İYUK 45'nci ve 46'ncı maddeleri gereği; vergi mahkemesinin tek hâkimle verdiği kararlara karşı bölge idare mahkemesine istinaf yolu ile başvuruda bulunarak 30 gün içinde itiraz etme hakları bulunmaktadır. İstinaf Mahkemesi olan Bölge idare mahkemesinin verdiği kararlar kesin olmakta ve Danıştay'a müracaat edilememektedir. İYUK 46'ncı maddesine göre; “...*vergi mahkemelerinin kurul halinde verdikleri kararlara karşı Danıştay'da temyiz yoluna başvurulabilir. Temyiz için başvuru süresi otuz gündür*”. 2020 yılı için 7.000 TL'ye kadar olan vergi uyuşmazlık miktarlarında ise vergi mahkemelerinin vermiş oldukları kararlar kesindir. Diğer bir ifadeyle 7.000 TL'yi aşmayan ve vergi davasına konu edilen miktarlar için istinaf veya temyiz yoluna gidilememektedir.

3. Sonuç

Vergi uyuşmazlıklarının idari çözüm yolları ile çözülememesi veya vergi mükelleflerinin doğrudan vergi yargısı yolunu tercih ederek vergi davası açmaları durumunda öncelikle başvurulacak olan vergi yargısı basamağını vergi mahkemeleri

oluşturmaktadır. Vergi mükellefleri vergi idaresi ile aralarında ortaya çıkan vergi uyuşmazlık konusunu uzlaşma, cezalarda indirim, vergi hatalarının düzeltilmesi ve pişmanlık ve ıslah kurumlarından biri ile çözemediklerinde usulüne uygun olarak düzenlenmiş vergi dava dilekçesi ile vergi mahkemesine taşıyabilmektedirler. Vergi davalarına genel olarak ilk derece mahkemesi olarak bakmakla görevli vergi mahkemeleri vergi uyuşmazlık konusunun miktarına bağlı şekilde tek hâkimle veya kurul halinde davaları görerek karara bağlayabilmektedirler. Vergi mahkemesinin verdiği karara karşı aleyhine karar verilen taraf bu kararı şartlara göre istinaf yoluyla Bölge İdare Mahkemelerine veya temyiz yoluyla Danıştay'a götürebilmektedirler. Nihayetinde yargı mercilerince verilecek olan son karar tarafları bağlayacaktır. Ve vergi idaresi aleyhine son kararın sonuçlanması halinde ilgili vergi dairesi sorunlu veya hatalı vergi işlemlerini düzelterek olması gereken durumuna getirmek zorunda kalacaktır.

İdari yargının özelinde vergi mahkemelerinin iş yükleri gerek iptal davaları gerekse tam yargı davaları ile son yıllarda artış göstermektedir. Dolayısıyla vergi mahkemelerinin iş yüklerini hafifletebilmek için vergi idaresi ile vergi mükellefi arasında ortaya çıkan uyuşmazlık konularının idari çözüm yolları ile giderilmesi ve çözüme kavuşturulması için gerek vergi idaresi tarafından gerekse de vergi mükellefleri tarafından gerekli çabanın gösterilmesi önem teşkil etmektedir. Sonuç olarak süreklilik ve güven esasları üzerine kurulu olan vergi idaresi ile vergi mükellefleri arasındaki vergilendirme ilişkisinin sağlıklı ve etkin biçimde yürüyebilmesi açısından oldukça önemlidir. Diğer taraftan yapılabilecek bir kanuni düzenleme ile vergi mükelleflerine vergi mahkemelerinde dava açabilmeleri hakkının idari çözüm yollarının denenmiş olması önkoşulu ile verilmesi vergi mahkemelerinin iş yüklerini ve tarafların maddi ve zamansal maliyetlerini azaltabilmek adına yerinde olabilecektir.

Kaynakça

Doğrusöz, B. (2020). “Vergi Yargısında 2020'nin Parasal Değerleri”. <https://www.dunya.com/kose-yazisi/vergi-yargisinda-2020nin-parasal-degerleri/459741>. Erişim: 09.05.2020.

Gelir İdaresi Başkanlığı. “Vergi Uyuşmazlıklarının Yargı Aşamasında Çözümlemesi”. <https://www.gib.gov.tr/sites/default/files/fileadmin/beyannamerehberi/vergiuyusyargi92.pdf>. Erişim: 08.05.2020.

Yüce, M. (2019). Vergi Yargılama Hukuku. Bursa: Ekin Kitabevi..

Vergi Mükellefi Savunucuları Derneği. “Vergi Mahkemesi Kararlarına Karşı Başvurulabilecek Kanun Yolları”. <https://versav.org.tr/vergi-mahkemesi-kararlarina-karsi-basvurulabilecek-kanun-yollari>. Erişim: 07.05.2020.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu. <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.2577.pdf>. Erişim: 10.05.2020.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu. <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.4.213.pdf>. Erişim: 05.05.2020.